

Engin Erkiner: *Eskiden Filistin halkı için, “Bütün halk siyasi olmuş” denilirdi. Hangi Filistinli ile konuşsanız –genellikle İngilizce biliyorlardı- size bölgenin analizinden, değişik ülke yönetimlerinin Filistin sorununa bakışından, ABD’nin tutumundan, Avrupa Birliği bünyesinde konuyla ilgili gelişmelerden, Filistin halkının azminden, çözüm ihtimallerinden söz eder, yeni gelişmeleri yorumlardı.*

Benzer bir durum Kürt halkı için de söz konusudur.

Derneklerde, gecelerde ya da değişik toplantılarda kiminle konuşsanız size uzun uzun son gelişmeleri nasıl yorumladığını anlatır, sorular sorar, tartışır. Kürt halkı büyük oranda politikleşmiş ve bunun başta gelen göstergesi de ülkedeki her önemli aşamayı dikkatle izlemesinde ortaya çıkıyor. Genelkurmay ne yapmak istiyor, Erdoğan ne dedi, Bahçeli hangi tutumda, Kılıçdaroğlu’nun yönelimi nedir gibi konularda sürekli bilgi ediniyor, soruyor ve tartışıyor.

Buraya kadar iyi, ama son iki yıldır görülen belirgin bir tehlike de var.

Hükümet, Genelkurmay, CHP ve hatta MHP bile özellikle son iki yıldır kullandıkları politik kavramları değiştirdiler.

Onları, eskiden gelen alışkanlıkla, kullandıkları sözcüklere bakarak değerlendirmek yanlış olur.

Eskiden Kürt tarafının dışında çözümden söz eden yoktu.

Şimdi herkes çözüm yanlısıdır.

Sadece hükümet, Genelkurmay ve CHP değil, MHP bile çözüm yanlısıdır.

BÜTÜN HALK SİYASİ OLDU AMA...

Geschrieben von: Erkiner

Samstag, den 22. Januar 2011 um 22:36 Uhr -

Aynı terminolojinin kullanılmasından hareketle tarafların çözüme yaklaştıklarını düşünmek ise, yanlış olur.

Artık düşünülmesi gereken, benzer terminolojinin kullanılması değil, içerikten ne anlaşıldığıdır.

Herkes çözümden yana olmakla birlikte, herkesin çözümden anladığı farklıdır.

Çözüm, ama nasıl bir çözüm!

“Önce silahlarını bırak, sonra teslim ol, Türk adaletine güven!” olarak ifade edilebilecek uygulama da “çözüm”dür.

“Kürtçeyi günlük yaşamında serbestçe kullan, kültürel haklar genişlesin, ama ötesini isteme” anlayışı da bir “çözüm”dür.

Başka bir örnek daha vereyim...

Hükümet ve devlet yakın zamana kadar “teröristi muhatap kabul etmezdi”.

“Terörist başı ile görüşmeyiz” derdi.

Şimdi tersini söylüyorlar.

Üstelik de gerekçelendirerek söylüyorlar.

BÜTÜN HALK SİYASİ OLDU AMA...

Geschrieben von: Erkiner

Samstag, den 22. Januar 2011 um 22:36 Uhr -

“Önemli bir sorunun çözümü isteniyorsa, görüşme doğal olarak yapılacaktır” deniliyor.

Hükümet görüşmüyor, ama devlet görüşüyormuş!

Kimin görüştüğü önemli değil...

Sanki hükümetin bilgisi ve onayı olmadan devlet bürokrasisinden kişiler görüşme yapabilirlermiş gibi...

Önemli değil, kimin görüştüğünü belirlemeyi onlara bırakalım...

Önemli olan, buradan “çözüm yolunda adım atılıyor” görüşüne atlamamaktır...

Belirttiğim gibi, hükümet ve devlet artık farklı kelimelerle konuşuyor. Önceden reddettiğini şimdi kabul ediyor.

Görüşme konusu artık geride kalmıştır ve şimdi sorulması gereken, “neden görüşme yapıldığıdır?”

Karşındaki gücü tanımak ve onunla görüşme yapmak çözüm için adım atmak anlamına da gelebilir, başka anlama da gelebilir.

Tarihten örnek verelim...

BÜTÜN HALK SİYASİ OLDU AMA...

Geschrieben von: Erkiner

Samstag, den 22. Januar 2011 um 22:36 Uhr -

Yakın tarihin en ünlü karşısındakini tanıma ve görüşmeye başlama olgusu, Federal Almanya ile Demokratik Almanya Cumhuriyeti arasında olsa gerektir.

Başbakan Brandt'ın Ostpolitik adı verilen açılımı sağ partiler tarafından çok eleştirilmişti. Açılımın teorisyei sayılan Egon Bahr ise başka düşünceye sahipti:

Karşısındakini reddederek bir yere varılamayacağı artık ortaya çıkmıştı. O zaman onu tanımak, görüşmek, ilişkileri sıkılaştırmak ve bu yakınlık içinde üstünlüğümüzü ona kabul ettirmek yolu denenmeliydi.

Burada görüşmek ve ilişkileri yakınlaştırmak, karşı tarafı zayıflatmanın başka bir tarzıdır.

Benzer bir anlayış Fransa tarafından Korsika Ulusal Kurtuluş Cephesi'ne karşı da uygulanmıştı.

Örgüt, Korsika'nın bağımsızlığı için savaşıyordu ve birkaç yeri bombalayınca, zamanın İçişleri Bakanı, "Neden bomba atıyorsunuz, gelin konuşalım!" demişti.

Karşı tarafı reddetmek yerine onunla ilişki kurmak, bu ilişki içinde onu bölmek ve zayıflatmak, isteklerine göre şekillendirmek...

Böyle bir güce sahip olduğunuza inanıyorsanız, neden olmasın...

AKP'nin ve Genelkurmay'ın yapmaya çalıştığı da bu uygulamanın bize özgü çeşididir.

Sorunu çözmek gibi bir niyetleri yok. Bunun yerine, sorunu birlikte yaşanabilecek oranda küçültmeye çalışıyorlar.

BÜTÜN HALK SİYASİ OLDU AMA...

Geschrieben von: Erkiner

Samstag, den 22. Januar 2011 um 22:36 Uhr -

Kürt sorunu hiçbir yönetimin birlikte yaşayamayacağı kadar büyük bir sorundur.

Belli ödünlerle birlikte karşı tarafı bölerek ya da ona karşı başka seçenekler çıkarıp zayıflatarak, sorunu birlikte yaşanabilecek düzeye indirmeye çalışıyorlar.

AKP'nin açılım politikasının başından beri acemice yapmaya çalıştığı budur.

Acemice diyorum, çünkü uzun vadeli planları bulunmuyor.

Beklenmedik bir gelişme olunca –her zaman olabilir- şaşırıyorlar, geriye dönmeye kalkıyorlar.

Bu tür politikalar ise her şeyden önce uzun vadeli plan ve istikrar ister.

AKP'nin oldukça farklı bir parti gibi görüldüğüne bakmayın...

Bu ülkeyi öteki partilerden daha iyi tanıdıkları ve uygulamada daha usta oldukları ortada...

Yine de ülke politikasının tarihsel zaaflarından kurtulamamışlar.

Bunların başında taklitçilik geliyor...

Başka bir ülkede –genellikle Batı'da- görüleni, doğru dürüst anlamadan taklit etmeye çalışmak...

BÜTÜN HALK SİYASİ OLDU AMA...

Geschrieben von: Erkiner

Samstag, den 22. Januar 2011 um 22:36 Uhr -

Bir adım atıyorlar ve karşı tarafın da ne yapması gerektiğini kafalarında kuruyorlar.

Karşı taraf başka bir şey yapınca da kızıyorlar...

Çok ilginç bir politik mücadele anlayışı...

Sonuçta karşınıza ne yaptığını kendisi de fazla bilmeyen, bir sonraki adımda ne yapabileceğini tahmin etmekte zorlandığınız bir yapı çıkıyor...

Savaşın durdurulmasının, kalıcı barışın ilk koşulu karşılıklı güven ortamının oluşmasıdır.

Bu kadar istikrarsız bir politikanın nesine güveneceksiniz...

Yine de haklarını yememek gerek...

Başlangıçtaki savrulmaya her an hazır tutumlarını bıraktılar ve politikalarını, “bizim istediğimiz çözümü kabul edeceksiniz” noktasında yoğunlaştırdılar.

Tutuklamalar, bitmeyen mahkemeler, azalmayan baskılar; bunların tümü aynı politikayı gösteriyor: bizim istediğimiz çözümü kabul edeceksiniz!

Onlar da kendilerince çözüm istiyorlar, ama başka bir çözüm istiyorlar.

Bu nedenle, demokratik özerklik projesinin somutlanması isabetli olmuştur.

BÜTÜN HALK SİYASİ OLDU AMA...

Geschrieben von: Erkiner

Samstag, den 22. Januar 2011 um 22:36 Uhr -

Şu anda bu projeyi sadece reddediyorlar ve bununla fazla ileriye gidemeyeceklerini de görecekler...

Belki de görüyorlar, ama alternatif başka bir projeleri bulunmuyor.

Bu nedenle dayatma yapmanın ötesine de gidemiyorlar...

Yazının başlığına dönersek...

Politika artık başka kavramlarla yapılıyor.

Bir kavramdan ötekine geçiş ise, kendi başına, çözüm yolunda ilerleme anlamına gelmiyor.